

beskatningsudvalget foreslåede regel, som er anført i ægteskabsudvalgets betænkning V (nr. 501/1968) side 24.

Det er uden betydning for anvendelsen af reglerne i § 17, stk. 1, om indbetalingerne til den pågældende ordning er betegnet som arbejdsgiver- eller arbejdstagerbidrag. Dette svarer til, at man heller ikke efter forslaget's øvrige bestemmelser tillægger den hidtidige sondring mellem arbejdsgiver- og arbejdstagerbidrag nogen skattemæssig betydning, jfr. herved de fælles bemærkninger til §§ 10-14. Der vil dog selvfølgelig ikke være noget til hinder for, at parterne aftaler en indbyrdes fordeling af indbetalingerne, bl. a. med den virkning, at arbejdsgiverforbehold alene skal omfatte den til arbejdsgiverandelen svarende del af pensionsmidlerne. Dette er søgt tydeliggjort ved, at man i nr. 1 og nr. 2 har indføjet „helt eller delvis“.

Om de skatte- og afgiftsmæssige virkninger af, at forbehold som omhandlet i nr. 1 og 2 bliver aktuelle, henvises til §§ 24 og 33.

Hvis der i en forsikrings- eller opsparingsaftale er indføjet et forbehold, som ikke er omfattet af § 17, bliver virkningen heraf, at den pågældende ordning hverken i forhold til arbejdstageren eller arbejdsgiveren kan behandles efter de særlige beskatningsregler for pensionsordninger. I denne henseende adskiller forslaget sig fra de nugældende regler i renteforsikringsloven, hvorefter et forbehold om eventuel tilbageførsel til arbejdsgiveren ikke antages at påvirke arbejdstagerens skattemæssige stilling, hvorimod sådant forbehold kan medføre, at arbejdsgiveren ikke får fradragsret for sine pensionsbidrag. Dette har medført, at ikke-skattepligtige arbejdsgivere (herunder visse foreninger m. v.) har mulighed for i pensionsaftalerne at optage tilbageførselsforbehold, der går langt ud over, hvad der må anses for rimeligt.

Renteforsikringslovens regler kan derfor i praksis medføre en forskel i indholdet af pensionsordninger, der oprettes af henholdsvis skattepligtige og ikke-skattepligtige arbejdsgivere. Forslaget's regler vil medføre, at kravene til pensionsordningernes indhold fremtidig vil være ens for skattepligtige og ikke-skattepligtige arbejdsgivere.

Efter praksis antages det ikke at være i strid med udskillelseskraevet i renteforsikringslovens § 2, at en arbejdsgiver i pensionsaftalen har betinget sig, at løbende pensionsydelse, som måtte komme til udbetaling, medens ansættelsesforholdet består, tilfalder ham. Synspunktet er det, at de ydelser, der tilfalder arbejdsgiveren, reelt må sidestilles med en nedsættelse af arbejdstagerens løn. Det samme må gælde, hvor udbetaling af pensionsydelse sker med

tilbagevirkende kraft for en periode, hvor arbejdstageren har oppebåret løn, hvilket kan forekomme med hensyn til invalidepension. Lovforslaget tilsigter ikke at ændre hidtidig praksis på dette punkt.

ad stk. 2.

Medens reglerne i stk. 1 fastslår, hvilke forbehold, der kan tages *efter* den nye lovs ikrafttræden (uanset om den pågældende ordning er oprettet før eller efter lovens ikrafttræden), er der i stk. 2 foreslået en overgangsregel vedrørende forbehold, som er indføjet *før* lovens ikrafttræden i en ordning, der omfattes af renteforsikringslovens regler og derfor skal behandles efter pensionsbeskatningsreglerne i forslaget's kapitel 2-5.

Uanset de ulemper, der efter det anførte er knyttet til de nugældende regler om arbejdsgiverforbehold, har man fundet det rigtigst at tillade allerede optagne forbehold bibeholdt. Det er dog en betingelse, at forbeholdet er indføjet i aftalen med den enkelte arbejdstager før den ny lovs ikrafttræden. Er et sådant forbehold taget i en kollektiv pensionsaftale, vil det således ikke med skattemæssig gyldighed kunne tillægges virkning for senere tilkomne arbejdstagere. Endvidere er overgangsreglen begrænset derved, at den ikke gælder for forbehold vedrørende eventuelle senere forhøjelser af indbetalingerne. Ved den nærmere afgrænsning af, hvad der skal forstås ved forhøjelse, har man henholdt sig til overgangsreglerne om forhøjelse af indbetalinger til forsikrings- og opsparingsordninger.

Den skattepligtige indkomst og formue

(kapitel 2).

Til § 18.

Efter renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c, kan indbetalinger til en pensionsordning med løbende udbetalinger samt til renteforsikringer og dermed skattemæssigt sidestillede annuitetsforsikringer og arverenter fratrækkes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når forsikringen m. v. er oprettet til fordel for den skattepligtige selv eller hans pårørende. Indskud én gang for alle kan dog ikke fradrages fuldt ud i indkomsten i betalingsåret, men kan fradrages med 1/15 i dette og hvert af de efterfølgende 14 år. På tilsvarende måde fordeles fradragsretten over 15 år i tilfælde, hvor indbetalingerne efter forsikrings- eller pensionskontrakten skal tilsvares over et kortere åremål end 15 år. Præmier vedrørende indeksforsikring samt bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension kan dog fradrages fuldt ud, selv om indbetalingsperioden er kortere end 15 år. Det samme gælder i visse til-